

[Boligministeren.]

spekt af kommunens krav ifølge lånedokumentet.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til det fremsatte lovforslag og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om boligsikring*.

I forsommeren blev ved gennemførelsen af lov nr. 324 af 10. juni 1976 om ændring i boligsikringsloven indført en pristalsregulering af boligsikringsordningen under hensyn til prisudviklingen, indkomstudviklingen og huslejeudviklingen.

Efter ordningen er pristalsudviklingen på årsbasis fra juli til juli afgørende for, om der fra følgende 1. januar skal udløses en eller flere dyrtidsportioner. Sætserne ændres efter ordningen for hver 5 points' ændring i pristallet for juli.

Under folketingets behandling af lovforslaget blev der udtrykt tvivl, om der ved det oprindeligt valgte udgangspunkt for pristalsreguleringen på 110 ville blive udløst en portion pr. 1. januar 1977. Basistallet for den påtænkte regulering blev derfor ændret til 108.

Imidlertid har det nu vist sig, at julipristallet 1976 udviser 112,7, og der vil derfor ikke pr. 1. januar 1977 – hvis loven ikke ændres – blive udløst den forudsatte portion.

Da der i folketingets boligudvalgs betænkning af 18. maj 1976 netop blev stillet ændringsforslag til det oprindeligt fremsatte forslag for at sikre, at der ved årsomberegningen pr. 1. januar 1977 blev udløst en boligsikringsportion, fremsættes nærværende forslag om at ændre grundlaget for regulering fra juli-pristallet til oktober-pristallet. Herved må det påregnes, at den forudsatte »boligsikringsportion« kommer til udløsning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Herved skal jeg tillade mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om lodsvæsenet*.

Formålet med lovforslaget er dels at sikre, at det danske lodsvæsen fortsat kan være selv-

bærende uden udgift for det offentlige, dels at skabe mulighed for en mere rimelig fordeling af lodsindtægterne.

Som følge heraf foreslås den nuværende inddeling af de danske lodserier i regulerede og ikke-regulerede lodserier ændret, således at samtlige lodserier henføres til lodsreguleringsfonden. Alle lodserier skal efter forslaget indbetale samme procentvise afgift af deres indtægter til reguleringsfonden, som herefter yder de enkelte lodserier et beløb til dækning af deres driftsomkostninger samt betaler lodsernes grundløn og deres bidrag til Den fælles Lodspensionskasse og anden pensionsordning. Herudover kan fonden yde tilskud til andre lodsformål.

Det er hensigten at foreslå den omtalte afgift fastsat således, at grundlønnen udgør den i dag gældende garanterede mindsteløn for regulerede lodser, svarende til en tjenestemandslønning på 31. skalatrin, dvs. ca. 100.000 kr.

Da lovforslaget indebærer, at lodsreguleringsfondens udgifter fuldt ud søges dækket ved indbetalinger fra lodserierne, er det nødvendigt at sætte afgiften til fonden til mindst 77 procent af bruttolodsindtægten m. v. for at skabe balance i fondens økonomi. Da der i de foretagne beregninger indgår en vis usikkerhed, og da der kan forventes øgede udgifter til fartøjsmateriel, foreslås afgiften fastsat til maksimalt 80 procent.

Efter den gældende lovs bestemmelser indbetaler de ikke-regulerede lodserier – bortset fra Københavns lodseri – til Den fælles Lodspensionskasse indtil 30 procent af det enkelte lodseris bruttolodsindtægt m. v. efter fradrag af udgifter til lodseriets drift. Pensionsbidraget udgør for de regulerede lodserier indtil 30 procent af det grundbeløb, der hidtil er ydet de enkelte lodser ved disse lodserier, samt af den del af bruttolodsindtægten m. v., der tilfalder lodserierne.

I forbindelse med ophævelse af skellet mellem regulerede og ikke-regulerede lodserier og den deraf følgende ændring i pensionsbidragenes beregningsgrundlag er det nødvendigt at forhøje indbetalingsprocenten til højst 40.

Dette kan medføre en mindre nedgang i pensionskassens indtægter, som dog ikke vil få indflydelse på kassens evne til at opfylde sine forpligtelser i de kommende år.

Til lodserne ved Københavns lodseri, der ikke er medlemmer af Den fælles Lodspensionskasse, foreslås efter afsked udbetalt et

[Forsvarsministeren.]

beløb, svarende til det bidrag, som ville være blevet betalt, hvis disse lodser havde været medlemmer af lodspensionskassen.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i tinget.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til konkurslov og forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v.*

De to lovforslag bygger på konkurslovsudvalgets endelige betænkning om konkurs og tvangsakkord fra 1971 og skal afløse de gældende konkurs- og tvangsakkordlove fra henholdsvis 1872 og 1905.

Konkurslovsudvalget afgav i 1966 en foreløbig betænkning om konkursordenen, og på grundlag af det heri indeholdte lovudkast gennemførtes ved lovene nr. 332 og 333 af 18. juni 1969 en omfattende sanering af reglerne om konkursordenen, således at de mange konkursprivilegier med undtagelse af privilegiet for løn blev afskaffet. Af størst betydning var det, at privilegiet for skatter og offentlige afgifter bortfaldt. Afskaffelsen af dette privilegium har betydet, at det offentlige i årene efter 1969 har lidt betydelige tab i forbindelse med konkurs. Bl. a. som følge af stigningen i antallet af konkursboer har tabene endvidere været af større omfang i de seneste år, og justitsministeriet har derfor i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget på ny overvejet, om privilegiet for skatter og afgifter burde søges genindført. Hovedhensynet bag lovændringerne i 1969 var, at alle kreditorer som udgangspunkt bør have lige adgang til fyldestgørelse af boets almindelige masse, og at der må kræves meget tungtvejende hensyn for at fravige dette princip, idet de almindelige kreditorers mulighed for at opnå dækning ellers vil blive meget væsentligt forringet. Sådanne hensyn fandtes som nævnt kun at foreligge for lønkravs vedkommende. Efter justitsministeriets opfattelse må de hovedhensyn, som førte til afskaffelsen af bl. a. skatte- og afgiftsprivilegiet i 1969, stadig tillægges betydelig vægt, og der stilles derfor ikke forslag om genindførelse af dette eller andre privilegier. I øvrigt foreslås de gældende regler om konkursordenen i alt væsentligt bevaret uændret i det forslag til konkurslov, der nu fremsættes.

Udvalgets endelige udkast er resultatet af et samarbejde med tilsvarende udvalg i Norge og Sverige.

Da udkastets bestemmelser om betalingsstandsning havde fået særlig aktualitet gennem den økonomiske udvikling, blev disse bestemmelser og de i forbindelse hermed stående regler om betingelserne for indtræden af konkurs udskilt fra betænkningsudkastet og gennemført ved lov nr. 266 af 26. juni 1975. Formålet hermed var i første række at begrænse antallet af konkurser og insolvente likvidationer ved at forbedre mulighederne for at tilvejebringe mindelige ordninger med konkurstruede virksomheders kreditorer. Også disse regler foreslås i hovedsagen bevaret uændret i det lovforslag, der nu fremsættes.

Gennemførelsen af udvalgets forslag har i øvrigt været stillet i bero på EF-forhandlinger om tilvejebringelse af en konkurskonvention. Det kan imidlertid nu forudses, at ratifikationen af denne konvention tidligst vil kunne ske efter 1980, og at de ændringer i konkurslovgivningen, som eventuelt vil blive nødvendige som følge af konventionens indgåelse, kun vil blive af begrænset omfang, og justitsministeriet har derfor fundet det rigtigst at søge en reform af konkurslovgivningen gennemført nu.

Konkurslovforslaget tilsigter i første række en effektivisering af konkursbehandlingen.

En væsentlig del af kritikken mod den bestående konkurslovgivning går ud på, at bobehandlingen er for tung og besværlig, og at den giver for små resultater. Et af hovedformålene med forslaget er derfor at skaffe boerne et mere effektivt og handlekraftigt styre med fri adgang til at vælge de realisationsformer, der kan give det størst mulige udbytte af boets aktiver. De fordele, som en stærk koncentration af beføjelserne hos en enkelt eller nogle få personer i praksis har vist sig at frembyde ved likvidation af selskaber, har ført til, at kurators stilling foreslås styrket, således at han i almindelighed selv kan træffe de bestemmelser, som afviklingen kræver. Skifteretten skal derimod i almindelighed ikke deltage i boadministrationen, men skal udøve kontrolfunktioner og træffe afgørelse i tvister, og også kreditorudvalg og skiftesamlinger får en mere tilbagetrukket rolle.

Adgangen til omstødelse af dispositioner, der er foretaget i den sidste tid forud for konkursen, og som efter deres art er til skade for kreditorerne, foreslås udvidet. De frister, inden